ГОДИНА XXXVI. ЦЕТИЊЕ, у суботу 29. септембра 1907. БРОЈ 43.

Цијена:
За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. на по године 6 круна.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом, само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручиоце, г. Вељиу Рамадановићу, К. Ц. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре.

Власник: Државна Штампарија — Излази суботом — Одговорни уредник: Филип Јерговић.

СЛУЖБЕНИ ДИО

РАСПИС

предсједницима изборнијех варошкијех општина и племенскијем капетанима

У допуну расписа министарства унутрашњих дјела од 24. јула ове године, број 4354., а да би се што тачније и правилније извршио избор народнијех посланика на дан 18. октобра ове године, нашао сам за потребно дати шљедећа упуства предсједницима изборнијех варошкијех општина и племенскијем капетанима: о начину како ће се одредити мјеста за гласање народнијех посланика, како ће се бирати и саставити бирачки одбори и како ће се извршити гласање народнијех посланика.

По чл. 4. закона о изборима народнијех посланика, на пет дана прије дана избора народнијех посланика, не може никаква власт позвати бираче ни на какве скупове, као: заједничке радове, војничке вјежбе или смотре, осим у случајевима какве пријеке опасности; тако исто ни поједине бираче осим у случајевима неодложне какве потребе, или у случајевима ишљеђења злочина, пријеступа и иступнијех крађа и пријевара.

Ако су бирачи раније куд позвати или скупљени, распустиће се најдаље до 12. октобра, осим у случају какве опасности или пријеке потребе, кад морају остати на својим мјестима. У овом случају избори ће се наредити новим указом најдаље у року од 8 дана, пошто опасност престане.

По чл. 32. закона о изборима народнијех посланика, гласачка су мјеста: у капетанијама канцеларија капетанског суда, а у изборнијем варошкијем општинама зграда општинског суда.

Ако би та зданља била неподесна, онда се гласање може извршити у другијем државнијем или општинскијем зградама, и то у капетанији по увиђавности племенског капетана и предсједника сеоскијех општина (главнијех кметова), а у изборнијем варошима по увиђавности предсједника изборне варошке општине и општинског одбора.

Мјесто, гдје ће се гласати, као и зграда, у којој ће се гласање вршити, мора племенски капетан у капетанији, а предсједник изборне варошке општине у вароши објавити на десет дана прије дана избора, т. ј. до 8. октобра, и то на начин, који је предвиђен у чл. 18. закона о изборима народнијех посланика и у распису министарства унутрашњих дјела од 24. јула 1907. год. број 4354.

У смислу одредаба чл. 33. закона о изборима народнијех посланика, на шест дана прије дана избора — 12. октобра о. г. образоваће се нарочити бирачки одбор, који ће на дан избора руководити гласањем и цијелијем изборнијем радом.

По чл. 34. изборног закона, избор чланова бирачког одбора врши се на овај начин: у капетанијама свака сеоска општина бира за себе по једног свог представника, који ће бити члан одбора: а у изборнијем варошкијем општинама бирачки одбор састављају пет одборника, које општински одбор изабере. Ови представници, како у капетанијама, тако и у изборнијем варошкијем општинама, треба да су по могућности писмени.

Бирачки одбор бира из своје средине, т. ј. од одређенијех представника на сами дан избора прије него се гласање отпочне себи предсједника.

У капетанијама писар капетански, а у изборнијем варошкијем општинама секретар општински, вршиће сву писмену преписку и све што је потребно бирачком одбору за избор народнијех посланика.

За вршење свога посла, дужност је бирачког одбора:

1.) да руководи избором и пази, да се овај изврши по закону;

2.) да одржава ред и мир при изборима;

3.) да послије свршеног избора саопшти присутнијем бирачима: ко је изабрат за народног посланика, и да овоме издаде пуномоћије (чл. 35. изборног закона).

Пошљедњи став чл. 35. закона о изборима народнијех посланика ставља у дужност предсједнику бирачког одбора, што ће предузети у случају потребе, да би одржао што бољи ред и мир за вријеме гласања.

Предсједник бирачког одбора дужан је прије гласања обавијестити бираче како да употребе своје право гласања; да их упозори на важност гласања и да их позове, да по својој савјести гласају (чл. 36. изборног закона).

Цио одбор или најмање пола чланова бирачког одбора мора бити око одборског стола за све вријеме гласања (чл. 37. изборног закона).

Бирач може само лично дати свој глас и то на једном мјесту, т. ј. у оној капетанији или вароши, у којој је уписат (чл. 51. Устава и чл. 38. закона о изборима народнијех посланика).

Према смислу чл. 39. закона о изборима народнијех посланика, бирачки одбор треба да је 18. октобра на оном мјесту, гдје ће се гласање вршити, најдаље до 6 сати у јутру, гдје прима од капетанског, односно општинског суда, бирачке спискове и сав остали изборни материјал: (сандучиће с куглицама, завој у коме су кључеви од сандучића, и кутије за гласање).

Чим се састане бирачки одбор у гласачку собу, приступа отварању сандучића са куглицама, па пошто их прегледа и увјери се, да су неповријеђени печати на завојима и сандучићима и да је све уредно и тачно, прилепљује судом потврђене кандидатске листе на онолико кутија, колико има кандидата.

Кутије треба утврдити за засебан сто тако, да вида буде завидана у кутији, т. ј. да глава од виде буде испод стола, послије чега се у кутију меће ћесица. Пошто се чланови бирачког одбора увјере, да је свака кутија празна, мећу на њих заклопе и закључају оба катанца; један кључ узима предсједник бирачког одбора, а други представник дотичне кандидатске листе, односно његов замјеник; за тијем на кутији прилепљују кандидатске листе.

Око бирачког стола сједиће чланови бирачког одбора тако, да иза сваке кутије буде мјесто ономе, који представља ону кандидатску листу, која је на њој прилијепљена, или његов замјеник.

Сандучић са куглицама стоји пред предсједником бирачког одбора.

О свему ће овоме капетански, односно општински писар, саставити засебан записник, који потписују предсједник и сви чланови бирачког одбора (други став чл. 40. закона о изборима народнијех посланика).

Гласање почиње у 7. сати прије подне и траје до 5 сати послије подне (чл. 41. изборног закона).

Чл. 42. закона о изборима народнијех посланика прописује начин, на који бирач врши гласање; ту су прописане дужности предсједника бирачког одбора као и право, које има представник кандидатске листе, или његов замјеник.

У собу ће се гласачи пуштати редом, један по један. Чим бирач даде свој глас, дужан је уклонити се из гласачке собе (чл. 46. и 43. изборног закона).

Бирачки одбор не може закратити да гласа никоме, који је уписан у бирачки списак; а ако бирачки одбор има штогод примјетити, или поједини његов члан, то ће се ставити у записник (чл. 44. изборног закона).

По чл. 45. закона о изборима народнијех посланика, никаква власт не може ни у ком случају присуствовати у гласачкој соби, нити узети бирача на одговор за глас, који је на избору дао, нити од њега тражити, да каже за кога је гласао.

За вријеме гласања води се записник о свему, што се на изборном мјесту десило. Записник потписују чланови бирачког одбора, а сваки члан може дати и одвојено мишљење и стављати своје примједбе (чл. 47. закона о изборима народнијех посланика).

Кад се гласање сврши, одмах ће се закључати и запечатити сандучић, из којега је предсједник бирачког одбора вадио куглице, па ће се пребројити према бирачком списку колико их је свега гласало, и тај ће се број записати словима на дну гласачког списка, а испод тога потписати сви чланови бирачког одбора. За тијем ће се у записнику забиљежити у које је доба гласање закључено, колико је свега гласача гласало, као и све друго, што се односи на ток избора, а што раније не би било забиљежено. Записник ће потписати сви чланови бирачког одбора, а сваки од њих има право дати и своје одвојено мишљење и ставити своје примједбе, и тек тада се приступа отварању кутија и бројењу куглица. Прво ће се отворити једна кутија и из ње изручити све куглице у један суд, па ће предсједник бирачког одбора пред свијема члановима бирачког одбора и представницима кандидатскијех листа, односно њиховијем замјеницима, пребројавати куглице, и чим изброји 100, он их предаје дотичном представнику кандидатске листе, да их и он изброји, и тако ради све док не буду избројене све куглице. За тијем се у записнику забиљежи словима: број кутије, за коју је кандидатску листу та кутија примила гласове, и колико је у њој нађено куглица; ову прибиљешку потписују сви чланови бирачког одбора. На тај исти начин пребројиће се куглице и у осталијем кутијама, а кад се и то сврши, забиљежиће се у записнику колико је који кандидат добио гласова (чл. 48., 49. и 50. закона о изборима народнијех посланика).

Према чл. 51. закона о изборима народнијех посланика, за изабраног посланика сматра се онај, који буде добио апсолутну већину, т. ј. бар један глас више од половине свијех датијех гласова (чл. 56. Устава).

Ако су гласови тако подијељени, да ни један кандидат није добио апсолутну већину гласова, онда ће се, пошто протече вријеме од три дана послије дана избора, прве недјеље по томе року извршити ужи избор између она два кандидата, који су добили највише гласова, и то на исти начин, као и први избор.

При ужем избору могу гласати сви бирачи према бирачком списку.

Ако и при овом ужем избору оба кандидата добију подједнак број гласова, онда ће се ријешити коцком, који ће од њих бити посланик (чл. 57.Устава).

Чланом 52. закона о изборима народнијех посланика прописано је како бирачки одбор издаје пуномоћије изабратом кандидату; како се и коме имају послати записници, бирачки спискови и извјештај о изборном раду, а чланом 56. кад се имају окупити народни посланици у мјесту, које је указом Књаза Господара одређено, да се у њему држе сједнице Народне Скупштине.

По свршеном изборном раду, бирачки ће одбор цио изборни материјал предати капетанском, односно општинском суду, на реверс, за који је суд одговоран, пошто га уредно прими (чл. 64. изборног закона).

Жалбе противу избора шаљу се Народној Скупштини, а поднијети их може сваки бирач.

Пошто верификациони одбор прегледа посланичка пуномоћија и Скупштина донесе своју одлуку, жалбама нема мјеста (чл. 53. изборног закона).

Девети дио закона о изборима народнијех посланика предвиђа казне за све оне, који би се огријешили о наређења, која прописују чланови: 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82., 83., 84. и 85. закона о изборима народнијех посланика.

Наређујем свијема властима, које су дужне, да се о правилном избору народнијех посланика старају, да се ма у чему не огријеше о поменута законска наређења с тијем, да на то упозоре и појединце, који хоће да се послуже бирачкијем правом.

Све оне кривице, које су горе наведенијем законскијем чланцима предвиђене, а десе се на биралишту, бирачки је одбор дужан описати у засебном записнику и доставити надлежном обласном суду, који ствар узима у поступак

и суђење, и то како на тужбу полицијске власти, тако и на тужбу приватног тужиоца (чл. 88. закона о изборима народнијех посланика).

Предсједници изборнијех варошкијех општина и племенски капетани дужни су појединце обавијестити и дати им потребна упутства како да се користе бирачкијем правом, а сами су дужни најстрожије се придржавати прописа закона о изборима народнијех посланика, за што су ми и непосредно одговорни.

Ако би што надлежнијем властима и поред овог расписа било нејасно, нека се обрате за потребна објашњења министарству унутрашњих дјела.

Наређујем предсједницима изборнијех варошкијех општина и племенскијем капетанима, да потврде пријем овог расписа.

Бр. 5457.
Цетиње, 24. септембра 1907. г.

Заступник
Министра унутрашњих дјела,
Министар војни,
Генерал-ађутант,
Бригадир **Митар Мартиновић.**

Дворске и дипломатске вијести.

— У уторник, 25. о. м., поводом рођен-дана Његовог Краљ. Високанства Књаза Господара било је у манастирској цркви свечано благодарење, коме су присуствовали министри, државни великодостојници, чиновништво и мноштво народа.

— Њ. В. Књаз Мирко пошао је у понедјељник аутомобилом у Подгорицу, одакле се је сјутрадан повратио на Цетиње.

Њ. В. Књагиња Наталија повратила се прошле сриједе из иностранства.

— Г. барон Кун од Куненфелда, овдашњи аустро-угарски посланик, повратио се данас на Цетиње са свог одсуства.

— Госп. Г. Фонтана, кр. грчки дипломатски агент, отпутовао је овијех дана на одсуство.

Биоградски новинари у Црној Гори.

У недјељу 16. ов. мјес. приспјели су били на Цетиње чланови Српског Новинарског Удружења из Биограда. Како је Српско Новинарско Удружење у мјесецу јануару ове године навршило двадесет и пет година од свога оснивања, то је управа удружења ријешила још прољетос, да се двадестпетогодишњица прослави тиме, што ће чланови друштвени пропутовати све западне српске крајеве. Та лијепа замисао је и остварена, те су чланови удружења на своме путу кроз западне српске земље у суботу 15. ов. мјес. приспјели у Котор, гдје су преноћили и сјутра дан рано кренули се пут Његуша у десет кола. На Његушима су од грађанства и народа били врло топло дочекани. Општина им је била приредила малу закуску. Са Његуша су гости, прије поласка на Цетиње, испратили у Никшић телеграфски поздрав Њ. Кр. В. Господару, нагласивши, да сматрају за дужност да то учине на своме првоме кораку у Црну Гору. На Чекању је госте сачекало изасланство цетињске општине, које их је у име пријестонице поздравило. Око 2 часа по подне гости су приспјели на Цетиње, одушевљено дочекани од свију редова грађанства. Пошто су се гости упознали са домаћинима и ови са гостима, настало је размјештање по становима. Међу гостима била су ова господа: *Бранислав Нушић*, први потпредсједник Српског Новинарског Удружења; *Стеван Ђурчић*, почасни предсједник Српског Новинарског Удружења и власник и директор „Биоградских Новина"; *Милан Мићић*, други потпредсједник Српског Новинарског Удружења и директор „Вечерњих Новости"; *Стеван Милићевић*, уредник „Самоуправе"; *Драгутин Петровић*, члан Касационог Суда у пензији и члан редакције „Бранича"; *Павле Карарадовановић*, уредник „Занатлиског Савеза"; *Наум Димитријевић*, оснивач и уредник „Полицијскога Гласника"; *Михаило Тошић*, главни сарадник „Трговинског Гласника"; *Др. Милоје Јовановпћ*, секретар министарства финансија и сарадник „Видјела"; *Јевта Поповић*, шеф биоградске жељезничке станице и уредник нишке „Слободе"; *Бора Пеливановић*, сарадник „Видјела"; *Пера Симоновић*, уредник „Мађедоније"; *Пера Ђорђевић*, директор Словенске Банке и новинар; *Милан Ђорђевић*, секретар министарства финансија и главни сарадник „Самоуправе"; *Таса Ивковић*, сарадник „Самоуправе"; *Пера Талетов*, члан биоградскога пресбироа; *Душан Шијачки*, главни сарадник „Биоградских Новина"; *Живојин Ковачић*, сарадник „Биогр. Новина"; *Добра Цветковић*, сарадник „Правде"; *Обрад Бољарић*, виши чиновник Народне Банке Краљевине Србије и сарадник „Малих Новина"; и *Спаса Барјактаровић*, утемељач Српског Новинарског Удружења и главни благајник биоградске Прометне Банке. Први потпредсједник Бранислав Нушић заступао је биоградски лист „Политику", а главни сарадник „Биоградских Новина" Д. Шијачки заступао је љубљански лист „Словенац", чији је дописник. Од именоване господе повели су своје госпође: Бранислав Нушић, Пера Ђорђевић, Михаило Тошић, (госпођу и ћерку), Пера Талетов, Стеван Милићевић (госпођу и ћерку) и Спаса Барјактаровић.

Послије подне истога дана чланови управе удружења на челу са г. Б. Нушићем посјетили су г. министра предсједника д-ра Томановића, Његово Високопреосвештенство господина Митрополита, осталу господу министре и заступника предсједника општине г. Радуловића.

У вече је цетињска општина у част гостију дала сјајан банкет у ново-отвореној ресторацији „Косово". На банкету је било са гостима присутно 60 званица из најотменијих кругова цетињских. За вријеме док су служена јела, војна музика под управом капелника Вимера свирала је најодабраније српске, словенске и стране композиције. Прву је здравицу напио Његовом Величанству Краљу Петру и гостима министар просвјете г. Јован Пламенац. Здравица Краљу Петру саслушана је стојећи и одушевљеним клицањем пропраћена. У здравици гостима г. министар је између осталог напоменуо, да је Црној Гори посјета чланова Српског Новинар. Удружења у толико милија, што је пала управо у ове дане, када многи небратски и несрпски листови проносе о Црној Гори и њеним светињама неистините гласове. Први потпредсједник Српског Новинар. Удружења г. Бранислав Нушић одговорио је на здравицу г. министра, изјавивши у име гостију благодарност цетињском грађанству на братском дочеку. У истој здравици г. Нушић је веома вјешто, управо класично оцртао значај штампе у животу државном и народном. Штампа је — рече г. Нушић — ако је у рђавим рукама, вода, која поплави градове, села и поља, или ватра, која спали тековине људских руку; а ако је у добрим рукама, она је девета сила, која облагорођава, васпитава народе, подиже их умно, крријепи морално. Таква треба да буде и српска штампа, ако мисли да послужи задатку, коме је намијењена.

Здравица г. Нушића одушевљено је примљена. У то вријеме била је дошла из Никшића депеша од Њ. Кр. В. Књаза Господара, којом је изјавио захвалност на телеграфском поздраву, који су Му са Његуша упутили чланови Српског Новинар. Удружења. Г. Нушић је прочитао депешу, коју су сви стојећи саслушали и пропратили бурним усклицима: живио! По томе је устао други потпредсједник г. Милан Мићић и у име гостију наздравио Његовом Краљевском Високанству Књазу Господару. Одушевљени дуготрајни усклици пропратили су ту здравицу. Послије су још наздравили гостима у лијепим здравицама професор г. Живко Драговић и протођакон г. Радичевић, а пошљедњу је здравицу на банкету држао г. Павле Карарадовановић, који је рефлектовао на здравицу г. министра просвјете и говорио о дужности српских новинара. Његова је здравица била бурно поздрављена. У најљепшем расположењу гости су провели на банкету до поноћи.

Сјутра дан гости су разгледали варош. Око 11 часова корпоративно су однијели ванредно лијеп вијенац на гроб блаженопочивше Књагиње Зорке. Пошто је на гробу учињен кратак помен, г. Нушић је узео вијенац, рекавши, да га полаже на гроб несуђене Краљице Србије, супруге Његовог Величанства Краља Петра, које су ријечи присутни прихватили усклицима: Слава јој и вјечна јој памјат! Одмах по томе свечаноме и тужноме чину у име удружења упутио је г. Нушић у Никшић Њ. Кр. В. Књагињици Јелени од Србије телеграм, у коме је извјештава, да је Српско Новинарско Удружење сматрало за дужност, да ода почаст сјенима њене блаженопочивше мајке. Другом депешом г. Нушић је о истоме чину извјестио телеграфски и Његово Величанство Краља Петра, поднијевши Му у име своје и чланова удружења најтоплија осјећања поданичке вјерности.

Пошто су изашли из цркве, сви чланови удружења прошли су поред двора и навратили у стан г. војводе Илије Пламенца, министра рата у пензији, кога су корпоративно посјетили и поздравили га у његовоме стану са: многаја љета! Дубоко потресен таквом пажњом, г. војвода Пламенац срдачно је предусрео госте и захвалио им на пажњи.

Пред полазак са Цетиња гости су овластили уредништво „Гласа Црногорца" да у име Српског Нов. Удружења положи на гроб Владике Рада вијенац, који су они собом донијели из Србије.

Свуда на путу од Цетиња до Никшића чланови Српског Новинарског Удружења били су предусретани пажњом и љубављу. Братски дочек био им је спремљен на Ријеци, гдје је г. Нушић држао лијеп говор о значају Обода, а тако исто и у Подгорици, гдје им је општина спремила станове и вечеру, на којој је измијењано више срдачних здравица. За вријеме вечере стигао је био из Никшића телеграфски одговор од Њеног Краљ. Високанства Књагињице Јелене од Србије на поздрав, који су јој послали новинари приликом полагања вијенца на гроб Књагиње Зорке. Одговор је био прочитан пред присутнима, и он гласи: *„Моја драга баба и ја биле смо до дна душе тронуте пажњом, коју удружење српских новинара указа сјомену моје покојне мајке, положивши данас вијенац на њен гроб, вијенац од цвијећа из земље, коју њен народ изнад свега љуби. Заједно са драгом мојом бабом захваљујем најсрдачније вама, господине потпредсједниче, и цијелом Српском Новинарском Удружењу на пажњи пуној пијетета и љубави".* Читање депеше саслушано је стојећи и пропраћено бурним клицањем.

У прошли уторак рано изјутра гости су се кренули у дванаест кола из Подгорице преко Спужа и Даниловграда пут Никшића. На Даниловграду мало су се одморили. Предсједник општиие капетан Т. Ђуровић поздравио их је искреном добродошлицом и позвао их на закуску, коју је општина спремила. Г. Бранислав Нушић захвалио је на дочеку, а г. Павле Карарадовановић у име гостију напио је одушевљену здравицу Краљ. Високанству Књазу Нашљеднику, која је од присутних била попраћена бурним клицањем.

У Никшић су гости приспјели истога дана око 5 час. по подне. На улазу у варош дочекао их је предсједник општине г. Јововић са часништвом општинским и многим угледним грађанима. Гости су били размјештени по приватним становима и хотелима. У вече је општина никшићска дала сјајни банкет за 80 званица, на коме су поред гостију били присутни многобројни домаћи великодостојници, који се сада налазе у Никшићу, и многи најодличнији грађани. На банкету су напијене здравице Његовом Величанству Краљу Петру, Његовом Краљевском Високанству Књазу Господару, гостима и домаћинима. У здравици намијењеној домаћинима г. Нушић је истакао важност Никшића, његов значај и напредак под владом Његовог Краљ. Високанства Књаза Господара.

Пошто су гости били и сувише заморени од дугога путовања, опростили су се са својим гостољубивим домаћинима још прије 11 час. у вече и отишли на починак. Сјутра рано гости су извјештени на своју молбу, да буду примљени у аудијенцију, да ће их Његово Краљ. Високанство Књаз Господар примити у аудијенцију у 11 час. прије подне. Око 11 час. гости су се довезли на колима пред двор. Сви су били у свечаном одијелу. Ордонанс официр капетан г. Томановић одвео их је у велики салон на горњем боју, гдје су се гости поређали и чекали одређено вријеме. У 11 час. појавио се Његово Краљ. Високанство Књаз Господар са Његовим Краљ. Високанством Престолонашљедником Књазом Данилом и Његовим Високанством Књазом Мирком. За Њ. Краљ. В. Господаром и узвишеним синовима била је свита. При појави Господара и свијетлога Двора захорише се у великом салону бурни усклици: живио и живјели! Чим је престало клицање, први потпредсједник Српског Новинарског Удружења г. Бран. Нушић ступио је из полукруга корак напријед и изговорио овај поздрав:

„Ваше Краљевско Високанство! Чланови Српског Новинарског Удружења испуњени су особитом радошћу што им је на путу кроз српске земље и крајеве указана та ријетка част, да могу лично поздравити храброга и родољубивога владара братске нам Црне Горе, Ваше Краљевско Високанство. Овај у истини срећни тренутак само је доказ више оне узајамне братске љубави, која се никад није гасила у срцима Срба и ових овдје, и оних тамо, у Србији. Та љубав управо и јесте оно, што нас је довело у Вашу земљу, Ваше Краљевско Високанство, и што нам у овоме тренутку отима из груди одушевљене усклике:

Да живи Његово Краљевско Високанство Књаз Никола I!

Да живи Његов свијетли Дом!

Да живе браћа Црногорци!"

Пошто се стишало дуготрајно клицање, Његово Краљ. Високан-

ство Књаз Господар је топло захвалио новинарима, нагласивши, да је до дна душе потресен у овоме тренутку, кад прима толике одличне јунаке на перу, чланове Српског Новинарског Удружења, који су дошли да Га поздраве у Његовом двору. Он се, рече, томе доласку у толико више радује, што је за вријеме своје дугогодишње владавине увијек био најтоплији поборник братске љубави и сложнога рада са дивном домовином чланова Српског Новинарског Удружења.

Бурним трократним: живио! присутни гости поздравише Њ. Кр. В. Господара. По томе је Њ. Кр. В. Господар пришао кругу, у коме су стајали гости, које Му је представљао г. Стеван Ћурчић. Са сваким од гостију Њ. Кр. В. Господар благоизволио је проговорити по коју милостиву ријеч, распитујући се са пажњом о животу и раду појединаца. То исто су чинили и Књаз Нашљедник и Књаз Мирко, који су корачали иза Њ. Кр. В. Господара. Кад је серкл био завршен, Њ. Кр. В. Књаз Господар са синовима и свитом удаљио се, испраћен од присутних дуготрајним усклицима: живио и живјели! По аудиенцији гости су се уписали у књигу Њеног Краљ. Височанства Књагиње Милене, а у 11½ час. примила је управу удружења и даме, које су дошле са гостима, Њено Краљ. Височанство Књагињица Јелена од Србије. Послије подне гости су разгледали варош и околину. Том приликом посјетили су г. Лазара Мијушковића у његовоме дому. У вече су гости са дамама били позвани у двор на чај. Поред гостију тога вечера биле су позване у двор и многе домаће одличне личности. Сви гости и даме, које су с њима допутовале, били су представљени Њеном Краљевском Височанству Књагињи Милени и Њеном Краљ. Височанству Књагињи Милици. Како Њ. Кр. В. Господар и Њ. Кр. В. Књаз Нашљедник, тако и сви остали узвишени чланови свијетлога Двора указивали су гостима милостиву пажњу и љубазност. Књаз Господар, Књаз Нашљедник и Књаз Мирко са сваким су од гостију благоизволјели проговорити по коју љубазну ријеч. У најљепшем расположењу гости су код својих узвишених домаћина провели у двору до 10½ час. у вече почашћени хладном закуском. На растанку гости су поздравили Њ. К. В. Господара и све чланове свијетлога Двора заносним клицањем.

Сјутра рано гости су се кренули из Никшића пут Острога.

Под Острог гости су приспјели око 10 час. прије подне. Архимандрит острошки г. Кирило Митровић дочекао их је веома срдачно. Гости су били у Горњем Манастиру и поклонили се моштима Св. Василија Острошкога. У подне је био у Доњем Манастиру ручак. Архимандрит г. Кирило поздравио је госте патријотском дивно изговореном здравицом, која је на госте учинила ванредан утисак. Г. Бранислав Нушић изговорио је такође патриотску здравицу у част Њ. Кр. В. Књаза Господара, који са Свога пријестола бди над срећом и добром Свога народа, и у славу Св. Василија Острошког Чудотворца, који пред пријестолом Свевишњега приноси томе молитве за срећу и добро Црне Горе и њеног народа. Г. Саво Вулетић напио је одушевљену здравицу барјактарима мисли народа српскога, Његовом Величанству Краљу Петру и Његовом Краљ. Височанству Књазу Николи I. Ова је здравица особитим одушевљењем била примљена.

Из Острога гости су се кренули натраг за Подгорицу одма по ручку. Пошто су претходно прегледали Крушевац, дворац Књаза Мирка, у Подгорицу су стигли у вече, и ту им је општина дала сјајан банкет у просторијама „Хотел Обилића". Од стране грађанства госте су поздравили лијепим здравицама заст. општинског предсједника г. Нешо Станић и поп Крсто Поповић. Како су били јако заморени од пута, то су гости рано легли и сјутра дан су рано устали и кренули се пут Плавнице, гдје су им Зећани спремили закуску. У име Зећана госте је на Плавници поздравио г. Саво Вулетић. Са Плавнице гости су се превезли на Вир у два пароброда. На Виру их је дочекао предсједник општине капетан г. Поповић са грађанством. И на Виру гости су били почашћени закуском. Капетан Поповић поздравио их је добродошлицом, а Бранислав Нушић је одговорио здравицом Црмничанима, рекавши, да су Црмничани љути лавови и јунаци, а Црмница да је башта Црне Горе, која је дала Црној Гори једнога јунака и славнога родољуба као што је Војвода Илија Пламенац.

Са Вира гости су се вратили преко Сутормана, и на Пристан пред Баром приспјели у су 7 час. у вече. Призор са врха Сутормана, кад су видјели непрегледну пучину српскога мора, на госте је учинио необичан утисак. Прозори домова на Пристану били су освијетљени у част гостију, које је дочекао предсједник општине барске капетан г. Вукмировић са многобројним грађанством. Гости су били размјештени по становима на Пристану тако, да су сви имали мјеста, и ако је мали број кућа. Банкет, који је у вече дала општина барска у великој дворани Монопола, био је сјајан. На банкету је било преко 60 званица. Присутан је био Српски Примас пресвјетли арцибискуп барски г. Милиновић и г. муфтија, са обласним управитељем г. Ђуровићем и осталим многобројним одличним домаћим личностима. Изговорено је било више здравица. Српски Примас напио је у здравље Њ. Вел. Краља Петра, судија обл. суда г. Рађеновић гостима, г. Бранислав Нушић веома топлу и лијепу здравицу Његовом Краљ. Височанству Престолонашљеднику Књазу Данилу, рекавши, да Бар представља будућност Црне Горе, а Њ. Кр. Височанство Књаз Нашљедник, коме напредак Бара и великих радова у њему лежи на срцу, узданицу Црне Горе, за коју ће бити једног дана Божијом вољом позван да уложи сву своју бригу и старање. Та је здравица стојећи саслушана и поздрављена бурним и дуготрајним клицањем: Живио Књаз Нашљедник! За тијем је г. Нушић говорио о значају Бара и барске жељезнице и пристаништа, напоменувши, да српски народ особитом пажњом прати све што се у Бару и Пристану гради и ради.

У најљепшем расположењу гости су провели на банкету до поноћи, пошто су раније испратили Српског Примаса пресвијетлог арцибискупа г. Милиновића, који је прије поноћи пошао кући, љубазно се опростивши са гостима, који су му заблагодарили на пажњи. Сјутра рано изјутра гости су посјетили варош Бар и разгледали барски град. Отуда су се одвезли до Тополице, дворца Његовог Краљ. Височанства Књаза Нашљедника. Разгледали су дворац и просторије у њему, па по томе и парк. У 9 часова прије подне гости су се укрцали на барке пред Тополицом и превезли на јахт Њ. Кр. В. Господара, који их је чекао у пристаништу. Растанак је био дирљив. Многи од гостију били су до дна душе потресени и узбуђени. Јахт се полако кретао из пристаништа. Барани су били на баркама и отуда госте поздрављали пуцањем из револвера и махањем марама, што су исто чинили и гости на јахту. Клицању: збогом! живјели браћо! живјели Црногорци! живјела Црна Гора! није било краја. Кад се са јахта захорише гласи пјесме „Онам' онамо!", тренутак растанка постаде најдирљивији. Још за дуго лепршале су мараме у ваздуху и са јахта, и са барка, које су се враћале обалама.

Гости су се превезли на јахту до Херцег Новога, праћени од г. г. Живка Драговића, Сава Вулетића и кап. Ђола Гвозденовића, који су их пратили на цијеломе путу кроз Црну Гору.

На растанку са Баром, чланови Српског Новинарског удружења упутили су са Тополице ове депеше:

Његовом Краљ. Височанству
Књазу Николи I.
Никшић.

Растајући се са братском Црном Гором, чланови Српског Новинарског Удружења хитају да Вас тоило поздраве са обала српскога мора и да Вам срдачно заблагодаре на пријему, којим су предусретани у свакоме мјесту државе Вашег Краљ. Височанства. А поздрављајући Вас и благодарећи Вам, српски Вам новинари у исто вријеме шаљу и своје искрене жеље за остварење свих оних лијепих српских идеала, који живе и у Вашем родољубивом срцу.

У име чланова Удружења
Потпредсједник Нушић.

Његовом Краљ. Височанству
Престолонашљеднику Данилу
Никшић.

Чланови Српског Новинарског Удружења хитају да Вас срдачно поздраве из Вашег драгог Бара, шаљући Вам најтоплије жеље своје. На Вама је, Ваше Краљевско Височанство, будућност Црне Горе, а српски новинари у овоме тренутку не могу Вам ништа љепше пожељети, но да се остваре све Ваше жеље, које, у интересу Српства, а у сагласности са Вашим узвишеним Оцем гајите.

Потпредсједник Удружења
Бран. Нушић.

Њеном Краљ. Височанству
Књагињи Милени
Никшић.

Срећне, што смо лично познале племениту црногорску мајку, растајући се са дивном Црном Гором, ми јој још једном подносимо увјерење о својим топлим жељама за здравље њене дјеце и за напредак црногорскога народа, над којим она својом племенитошћу бди.

У име госпођа
Даринка Нушић.

На поменуте депеше благоволјели су телеграфски одговорити Њихова Краљ. Височанства Књаз Господар и Књагиња Милена овако:

Господину Браниславу Нушићу
à bord du Gödöllö
Дубровник.

Срдачна вам хвала на поздраву, који Ми чланови Новинарског Удружења упутише са обала српскога Мора. Скромни дочек, који вам Моји Црногорци указаше, израз је оне неизмјерне љубави насрам Србије и високог поштовања према вама, јунацима од пера.

Никола

Госпођи Даринки Нушић
à bord du Gödöllö
Дубровник.

Из дубине душе благодарим вам на поздраву и лијепим жељама. Будите увјерене, да ћу вас вазда држати у најљепшој успомени.

Милена

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

(Педесетпетогодишњица Толстојева књижевног рада). Овијех дана навршило се 55 година књижевнога рада Лава Николајевића Толстоја. Прослава овог дана није само слава Русије. Нема народа, нема књижевности, у којој Толстој није познат: његово име броји се у онијех неколико имена, која у данашње доба образују капитал модернога духа. Уз Наполеона, човјека дјела, Гете-а, човјека пера, Платона, човјека пјесничког заноса, Шопенхауер-а, човјека мисли, нашао би своје мјесто Толстој — човјекдуше.

Толстој је писац, пјесник и мислилац, који стоји високо над животном борбом и гледа ју оком човјека, сувише зрелог. Живот за Толстоја има велики задатак, који извире из саме богате и лијепе наше унутрашњости: људи у њем не могу стајати сами о себи, не могу да се одрже ни снагом разума, ни снагом никаквога инстинкта, па ни умјетничкога. Одржају се снагом опште, велике, словенске љубави. Зато је Толстој хришћанин, који утјеху хришћанства налази у простој и јасној истини, да сам о себи не можеш живјети, чим дођеш у сукоб са најобичнијим невољама живота, које се зову болест, несрећа, смрт. Величина једноставног задовољства, осјећај дужности и поуздања у велику, свесвјетску добру вољу, која стоји над нама — то је оно што је Љовина, јунака Ане Карењине и Толстоја самога научио — руски мужик.

Генији немају година. Кад је оно било, кад је Толстој „Аном Карењином" освојио свијет, кад је епопејом о „Војни и миру" задивио Европу? Та чини нам се, да је то било јуче! А има томе већ скоро четрдесет година. Од „Козака" до „Ускрснућа" простире се један дуги плодни живот. А тај живот, живот мислиоца и писца Толстоја, развијао се тако природно, да је Толстој за нас не само најјаснија, него и најближа фигура у савременој књизи.

Данас, кад га слави сав културни свијет, било би мало, кад бисмо се и ми сјетили само његове величине као писца. Осјећај, да је Словен, да је Рус, да је син великог народа, којему смо браћа, најснажнији је наш прилог овом великом јубилеју!

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Министарске вијести.) Г. генерал аџутант бригадир Митар Мартиновић, министар војни, заступа г. војводу Лакића Војводића, министра унутрашњих дјела, који се због уређења црногорско-турског пограничног питања налази на граници према Васојевићима.

(Балканска Изложба.) Г. Петар Пламенац, кн. консул у Скадру, отпутовао је данас у Лондон, да као владин изасланик буде присутан затварању Балканске Изложбе, које ће бити 6. октобра ове године.

(Најновије безочне клевете). Новосадска „Застава" доноси допис са Цетиња, у коме налазимо најновије клевете против наше владе, које не можемо прећутати. Прва је клевета, да су два жандара убили на Данилов-граду учитеља Борка Бошковића по налогу са Цетиња, што су из гриже савјести признали, и један од тих жандара да се већ објесио у затвору „сам", којим наводницима се хтјело рећи, да је и он погинуо по налогу са Цетиња. Друга је клевета, да је пок. сердар Саво Пламенац осваиуо у Улцињу мртав на вратима општинске управе, убијен с леђа револвером; да има јаку рану на потиљку, те изгледа да је прво премлаћен, па онесвијешћен убијен. А у самој ствари у оба случаја извршено је самоубиство. Учитељ Бошковић био је премјештен из родног му мјеста у Подгорицу. Након мало времена дао је оставку на учитељство, и примивши министарско рјешење, којим му се оставка уважава, на путу из Подгорице за Данилов-град извршио је самоубиство једним метком из револвера, који се нашао покрај њега, а у њему још четири метка. Иначе је био познат као егзалтитирани младић.

Покојни пак сердар Саво Пламенац, чекајући на ред у општинском суду, изашао је пред судницу, и ту је на очиглед више присутних извршио самоубиство из револвера. А његова најближа својта изјавила је властима да је одавно био склон на самоубиство и да је оставио написано зашто се убија.

Оволико ради обавјештења непристраних, да увиде каквим се оружјем служе наши незадовољници.

(Неред). Онномадне, на рођен-дан Њ. Кр. В. Господара, било је на Цетињу повише народа из оближњих села, који се веселио до касно у ноћи пјевајући по вароши. Пролазећи испред гостионице, у којој се вазда скупљају наши незадовољници, демонстрирали су. На реагирање из гостионице, демонстранти су навалили на исту, али је жандармерија одмах посредовала и успоставила ред.

(Свечаност у Подгорици.) У уторник 25. о. мј. извршено је у Подгорици освећење новог моста Књагиње Милене и освећење нове гимназије. Послије св. литурђије и благодарења у мјесној цркви одржатог поводом рођендана Њ. Кр. В. Господара, пошло се литијом до новог моста који је сграђен на Рибници, и ту је извршено освећење у прусуству Њ. В. Књаза Мирка, министра просвјете и црквених послова г. Ј. Пламенца и многобројног грађанства. По освећењу Њ. В. Књаз Мирко поздравио је од имена Њ. Кр. В. Књагиње Милене Подгоричане, на којем говору захвалио је Његовом Височанству заступник предсједника општине г. Нешо Станић. Одатле је литија кренула к новој гимназији, гдје су били окупљени ђаци са својим наставницима, па је и ту извршен обред освећења, послије којег је држао пригодни говор министар просвјете г. Ј. Пламенац. На заједничком обједу који је иза тога слиједио, а спремила га општина у част гостију, измијењене су многе патриотске здравице. Свечаност је завршена представом коју је приредило подгоричко пјевачко друштво „Бранко“.

Свечаност је у опште текла скромно, али је зато ипак испала на опште задовољство присутних.

(На знање). Вечерња школа, коју држи г. проф. Николини почети ће своја предавања у идући понедјељак 1. октобра.

ТЕЛЕГРАМИ

Будимпешта, 23. септ. Између Аустрије и Мађарске постигнут је односно међусобног поравнања споразум у главним тачкама.

Биоград, 24. септ. Скупштина сазвана је за 1. октобра о. г. у редовну сесију.

Тебрис, 24. Турци су јуче заузели Аскерабат, 20 врста од Армије. Не потврђује се вијест о заузећу Салме.

Будимпешта, 25. септ. Сви законски предлози односно поравнања између Аустрије и Мађарске потписани су јуче од оба министра предсједника. У конференцији либералне партије држао је министар Кошут говор, у којем је рекао да се не може изјаснити о појединостима постигнутог поравнања, али да може увјерити, да је успркос тешком положају резултат у сваком погледу за Мађарску повољан. Либерална странка примила је ову изјаву са задовољством.

Беч, 27. септ. Мађарски министар предсједник Векерле повратио се у Будимпешту.

Цариград, 27. септ. Прекјуче нађени су на Лојдовом пароброду „Кастор“ у Смирни пакети, у којима је било 30 кила динамита, 156 кила фишека и велика количина праха.

Беч, 28. септ. Цар Франц Јосиф болује од бронхијалног катара, који га ипак не смета у уобичајеном начину живота.

Мадрид, 29. септембра. Путовање шпанског краља и краљице у Беч биће одложено ушљед слабости цара Франца Јосифа.

Букурешт, 29. септемба Велики књаз Владимир са супругом стигао је овамо. На станици дочекао их је краљевски пар и престолонашљедник, а народ их је одушевљено поздрављао.

Биоград, 29. септ. Званично се опроргава вијест, да је влада намјерна да одложи Скупштину одмах по њеном састанку. Такођер се пориче вијест о путовању краља Петра у иностранство.

Званични огласи

ОБЈАВА

Главна Управа Швајцарских Пошта саопштава, да је Доминиканска Република пристала на Општу Поштанску Конвенцију и на Конвенцију о размјени поштанских пакета.

Бр. 5755. Из канцеларије поштанско телеграфског одјељења министарства унутрашњих дјела Цетиње, 24 септ. 1907. 1,1.

ОБЗНАНА

Међународна Канцеларија Свјетског Поштанског Савеза примила је од поштанске управе Републике Перу и упутила пошт. управама Савеза сљедеће саопштење:

„Част ми је извијестити вас да бисте и ви обзнанили управе Савеза, де је — усљед бродолома“ параброда „Colombia“ друштва „Pacific Steam Navigation“, који се је десио на сјеверној страни Перу 9 августа — пропала и пошта која је била на параброду.

Међу том поштом налазили су се и затвори из Европе и Сједињених Држава Сјеверне Америке.

Сматрам за потребно извијестити вас да је моја управа предузела сходне мјере е да би спасла речену пошту. До сада су се пронашле седам врећа за које су састављени и листови обзнане.

Сваки нови обавјештај који добијем по овоме биће вам саопштен“.

Бр. 5888. Из канцеларије поштанско-телеграфског одјељења министарства унутр. дјела, 26 септембра 1907. Цетиње, 1,1.

ОГЛАС

Министарство Финансија и Грађевина — Одјељење за грађевине и сабраћај — усљед неповољне цијене од стране лицитаната — на лицитацији држаној 14. и 16. септембра т. г., држати ће поново лицитацију дана 7. октобра т. г. на Велестову за израду три хиљаде (3000) метара колског пута, на продужењу израђеног од Велестова к Мијогосту, а на дан 8. октобра у Мијогосту за израду хиљаду (1000) метара на продужењу од Мијогоста к Велестову.

Подузимачи су дужни предати одјељењу кауцију тридесет (30) на сто од вриједности подузетих радова, било у готову новцу или у непокретним добрима.

Подузимачи су дужни довршити радове према уговору најдаље до 1-ог новембра 1908. год.

Ко би желио лицитирати, може се до дана лицитације упознати са ближим условима у канцеларији овог одјељења, сваког дана за вријеме канцеларијских ура, или на дан лицитације на лицу мјеста.

Одјељење задржаје себи право, да радове поменуте ником не уступи, ако би понуђене цијене неповољне биле.

К бр. 1968. Из канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај. 20. септем. 1907. на Цетињу. 2,3.

Службени огласи.

ОГЛАС. — Износи се на јавну продају доље описане непокретности Воина Ф. Кривчевића из Колашина за намир његових дугова:

Непокретност је процијењена кр 5100. За продају су три рока, први на 21. октомбра, други на 21. новембра ов. год. а трећи на 21, фебруара 1908 год. у три сата послье подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијењене вриједности; а на другом хоће и ниже али не испод $^2/_3$ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство од 10% процијењене вриједности.

Позивају се они који имају на непокретност какво реално право, као и сви они који имају право преče купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

1.) двокатна кућа налазећа се у сјеверној страни у лица улице, која иде пут школе, дуга метара 7·75 ц. м. а широка метара 10·35 ц. садржина горњему спрат 4 камаре и два портика; 1 портик широк 2 метра и 40 ц. један мањи служи за проход, широк 1 метар.

Горњи спрат куће лијепо уређен а на доњем спрату налазе се двије магаза тврдим зидом уређене, из једне стубе за излаз на горњи спрат.

Кућа је под једним кровом са дијелом куће покојног Филипа Кривчесића, направљена је од доброг и тврдог материјала а покривена јеловом шиндом.

За кућом од сјеверне стране налази, се једна кужина сграђена од дрвеног материјала, дуга 4 а широка 3 метра; око куће од јужне и западне стране налази се по три метра ширине пјац, од сјеверне стране куће налази се башта 33 а широка 11 метара, засађена са 35 коријена шљива, 3 јабуке, једна стара крушка.

Непокретност граничи од истока кућом и баштином пок. Филипа Кривчевића; од сјевера државном баштом; од запада земљом Вој. Гавра Вуковића и земљом Димитрија Лешперовића; од југа улицом која води школи а процијењена је 4100 круна.

2.) једна кућа једнокатна, која се налази на јужној страни поменуте улице а у лице исте сграђена од слабог материјала и проста: дуга од лица улице метара 5·75 ц. а широка 9 иста садржи једну камару 3 метра квадратна, просто изграђана; од јужне стране исте налази се башта дуга 17 метара, а широка 5·26. ц. засађена са 10 коријена шљива.

Граничи: од истока кућом и баштином Саве Драгова, од сјевера лицем улице од југа кућом и земљом Николе Кривчевића, Процијењена 1000. круна.

Бр. 424.—IV—1907.—171.

У Колашину 15. септ. 1907. год.

Општински Суд.
Предсједник
р. 427. бр. 417. 1,1. Кап. Мијат Рецић.

Приватни огласи

ОБЈАВА. — Одбор школе Андријевичке, у области Морачко-Васојевићској позива подузимаче грађевина на *јавну лицитацију* за грађење нове школске зграде на Андријевици.

Зграда ће бити двоспратна са 4 простране учионице, са још двије једноспратне зграде за два стана учитељска и потребним тезама за школу и станове.

Предрачунска сума је 17.000 Кр. Кауција 10% полаже се унапријед на дан лицитације.

Ближи услови могу се виђети сваког радног дана код управитеља школе.

Лицитација ће се обавити на дан 16. октобра ове године у канцеларији школског одбора од 9—12 часова прије подне.

Позивају се подузимачи да на ову лицитацију дођу и лицитирају.

Бр. 13. Из сједнице школског одбора школе андријевичке, 21. септем. 1907. год. Андријевица. р. 112. бр. 422. 1,1.

БЛАГОДАРНОСТ.

Наша браћа Буковичани и Брчељани, налазећи се привремено на зараду, на другој половини наше планете, (Америци), непожалише труда, како сопственим прилогом, крвљу стечене зараде, тако и прикупљањем добровољних прилога међу браћом Црмничанима, Паштројевићима и др. Словенима, за градњу заједничке буковичко-брчеоске цркве, на височини Расоватац, која је црква ограђена и освећена. У 35. броју „Гласа Црногорца“ ов. године јављено.

Подизање храмова Божјих, очити је знак цвјетања и напредовања вјере. Прошле године у 53. броју „Гласа Црногорца“ оштампана су имена, која су нам стигла из Глобе-Аризона, а сада од Ђура Милова Лекића из Бизбе-Аризона, чија имена са похвалом биљежимо:

Ђуро Милов Лекић 25 долара; Нико С. Поповић 20 дол.; по 15 долара: Ристо М. Лекић, Јанко М. Лекић, Лука М. Бокан; по 10 долара: Нико М. Лекић, Томо С. Иличковић, Илија Т. Радача; по 5 долара: Ристо С. Станковић, Томо Н. Добрковић, Саво М. Добрковић, Васо М. Роловић, Стево М. Вуксановић, Милан И. Добрковић, Васо Ђ. Медиговић, Томо Ђурђевић, Радо В. Поповић, Блажо Ј. Пламенац, Видо Мијовић, Ђуро С. Добрковић, Петар Ј. Радача, Илија П. Ђуровић; по 4 долара: Илија Л. Поповић. Мило Л. Поповић, Митар К. Поповић, Машо К. Поповић; по 3. долара: Крсто Т. Вујачић, Крсто С. Љутица, Јово М. Коичић, Мићо Р. Иветић; по 2 долара: Симо М. Милутиновић, Стево В. Суђић, Илија К. Суђић, Лука С. Вукотић, Видо Радовић, Спасо П. Греговић, Иво М. Греговић, Перо Гојнић, Јово М. Јоветић, Никола Шабан, Ђуро Вуковић, Марко А. Мицор, Стеван Вуковић, Марко Булаић, Илија Т. Вукотић, Перо М. Улама, Стево Гојковић, Мићо Делић, Мићо Марић, Ристо Л. Дабановић, Јошо М. Дамјановић, Максим Шакота, Саво Медиговић, Лука Радовић, Герман Косановић, Балдо Брајовић, Симо Р. Гојнић, Јово С. Суђић, Мило М. Суђић, Душан Гојнић, Нико Никчевић; Нико Свеклоћа 1 долар 50 санти; по 1 долар: Илија Марић, Андрија Митровић, Јован Анђелић, Драго Ђуровац, Саво Продановић, Јово Вадовар, Лука Љутић, Илија В. Вукмановић, Ђуро Ваљало, Балдо Љутић. — При освећењу цркве приложише: Марко Шпадијер 20 круна, Перо Н. Поповић 10 круна. —

На чему поменутим дародавцима, молећи Бога за здравље, срећни и задовољни повратак у отаџбину, у име обије општине остаје вјечито благодаран

Буковик, 24. септ. 1907. г.

Одбор цркве на Расоватац:
Предсједник ком. Васо Бокан; чланови: поп Саво Вукосавовић и поп Јоко Јовачевић с друштвом. р. 370. бр. 424. 1,1.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти и погреба нашег милог и незаборављеног синчића

† ВЛАДИМИРА,

који се послије кратког али тешког боловања, у другој години свога млађаног живота пресели у вјечност 14. овог мјесеца.

Сматрамо за особиту дужност, овијем путем изјавити своју најсрдачнију благодарност и признање: свему поштованом Цетињском чиновништву, свештенству, грађанству* обојега пола, а нарочито официрском кору; а тако исто сродницима, пријатељима, кумовима и познаницима, који нам усмено, писмено, телеграфски, или ма којим начином указаше саучешће.

Вјечита хвала свима и свакоме, који покојника тако у великом броју предворише и до вјечне куће допратише, те нам са тим дубоки родитељски бол, за прерано преминулим Владимиром знатно ублажише.

Цетиње, 15. септембра 1907.

Ожалошћени: кап. **Р. Меденица** с породицом. р. 114. бр. 405. 1,1

*) Ушљед штампарске погрешке ова се благодарност поново штампа.

Администрација „Гласа Црногорца“.

Приликом смрти нашег доброг и незаборављеног брата, мужа, оца, свекра и дједа

† РАДА,

који се послије тешке а кратке болести пресели у вјечност 16. ов. мј. у 68 години живота — сматрамо за дужност изјавити најтоплију благодарност овдашњем свјештенству на извршеном опијелу; учитељима, који са ђацима присуствоваше и спровод увеличаше.

Вјечита хвала предсједнику општине са свим грађанством вароши, као и околини Барској, који на глас смрти дођоше и спроводу присуствоваше.

Братска благодарност браћи кумовима и пријатељима, који нам својски прискочише и братски милог нам покојника ожалише.

Особита хвала г. г. Јашар-аги Омербашићу и Јусуфу Ливару, који и покрај мухамеданских обичаја дођоше над мртвим тијелом саучешће нам изјавити.

Хвала нашим пријатељима са стране, који писмено или телеграфично саучешће нам изајавише.

Једном ријечи, хвала свима и свакоме, који нам ма каквим начином указаше своје саучешће у овој жалости.

Бар, 18./IX. 1907. год.

У име породице: ожалошћени син
р. 150. бр. 423. 1,1. **Илија Мијовић.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Под притиском големе и ненадне туге и жалости која нас задеси смрћу нашег нигда незаборављеног сина, оца, супруга и брата.

† Стева Илина Иванишевића

Тужним срцем јављамо да се ненадно (од капи) пресели у вјечност 23 овог мјесеца у 36 години свога живота.

Приликом ненадног губитка указато нам је особито саучешће које неможемо пропустити а да незаблагодаримо на првом мјесту г. г. докторима Огњеновићу и Матановићу, који најхитније дохиташе да покојнику у помоћ притечу.

Вјечита хвала господину Н. Колушеву, Бугарском Дипломатском Агенту, као и г. Алекси Мартиновићу, који на глас смрти похиташе своја сажаљења изјавише и спроводу присуствоваше.

Такођер нека је хвала г. г. протођакону Радичевићу, ђакону Калуђеровићу и мјесном пароху Марку Мартиновићу.

Неизмјерена хвала поштованом грађанству вароши Цетиња обојег пола, као и пријатељима: Васојевићима, Добрљанима, Цеклињанима Љуботињанима и нашој браћи Доњокрајцима, који у великом броју дођоше покојника по обичају ожалише и до вјечне куће попратише.

Једном ријечи хвала свима и свакоме који нам указаше саучешћа у великој нашој жалости, као и онима на телеграфском и писменом саучешћу, те нам у неколико бол и жалост ублажише. —

Доњи Крај 24 септ. 1907 год.

Ожалошћени:

Отац **Илија;** мајка **Јоке;** браћа: **Нико, Томо;** супруга **Радосава;** кћери: **Даница, Милица;** сестре: **Стане, Маре, Ике;** са цијелом породицом. р. 204. бр. 426 1,1

Штампа К. Ц. Државне Штампарије